

РЕШЕНИЕ

№ 5594

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5760** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С Решение № 71630 от 30.03.2020 г., постановено по н. а. х. дело № 15436/ 2018г. на Софийски районен съд, НО, 102 състав е потвърдено Наказателно постановление № 22-004993/ 08.08.2018г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на ЧУ „А К.“, ЕИК[ЕИК] на основание чл.416, ал.5 вр. с чл.414, ал.1 от Кодекса на труда (КТ) е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл.174 от КТ.

В срока и по реда на чл. 211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от ЧУ „АМЕРИКАНСКИ К.“. С касационната жалба се релевират основанията по чл.348, ал.1, т.1 и 2 НПК - нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Искането до съда е за отмяна на решението и потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се представлява от адв. В., която поддържа жалбата.

Ответникът чрез юрк. С. оспорва касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за нейната неоснователност.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според задължителните за тази инстанция фактически установявания на СРС, при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от служители на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. на 16.05.2018г. на място в обект на контрол – Частно училище „А. колеж“, находящ се в [населено място],[жк], алея „Ф. Б.“ и на 23.05.2018 г. по документи в ДИТ е установено, че на 11.04.2018 г. Б. М., служител в ЧУ „А. ки майка на дете до 7 – годишна възраст, подаде заявление за ползване на платен годишен отпуск за периода 16.04.2018 г. – 30.04.2018 г. На 13.04.2018 г. работодателят поставил върху заявлението на М. резолюция „do not approve paid annual leave for 11 days“ /не разрешавам платен годишен отпуск в размер на 11 дни/ на основание чл.173 КТ. На същата дата М. подаде ново заявление за ползване на неплатен годишен отпуск за периода 16.04.2018 г. – 30.04.2018 г., който бил разрешен. На 29.06.2018 г. на ЧУ „А. колеж“ е съставен АУАН за нарушение на чл.174 КТ, въз основа на който е издадено НП № 22-004993/ 08.08.2018 г.

При горната фактическа обстановка СРС приема, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано. Изложени са съображения за неприложимост на чл.28 ЗАНН и чл.415в КТ.

Решението е правилно.

Наказателното постановление е издадено за нарушение на чл.174 от КТ, съгласно който работници или служители, ненавършили 18-годишна възраст, и майки с деца до 7-годишна възраст ползват отпуска си през лятото, а по тяхно желание - и през друго време на годината, освен в случаите по чл.173, ал.4 от КТ. В случая е безспорно установено, че ЧУ „А. к“, в качеството си на „работодател“ по смисъла на § 1, т.1 от ДР на КТ, не е разрешило ползването на платен годишен отпуск на служителката Б. М., която е майка на дете до 7-годишна възраст, в периода от 16.04.2018 г. – 30.04.2018г., по нейно желание – през време, различно от летния сезон, като по този начин касаторът е извършил вмененото му нарушение.

Разпоредбата на чл.174 от КТ установява право на работници или служители, ненавършили 18-годишна възраст и майки с деца до 7-годишна възраст да ползват отпуска си през лятото или през друго време на годината по тяхно желание, на което право съответства насрещното задължение на работодателя, при наличие на

посочените предпоставки, да разреши ползването на платения годишен отпуск съобразно изявеното желание.

Настоящият съдебен състав възприема като правилен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация. Като работодател по § 1, т.1 от ДР на КТ, ЧУ „А. колеж” е нарушил разпоредбата на чл.174 КТ, за което административнонаказателната му отговорност е правомерно ангажирана с налагане на имуществена санкция по чл.414, ал.1 КТ в минимален размер.

Правилен е и изводът на СРС, че не е налице маловажен случай по чл.28 ЗАНН. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2007 г. на ВКС, преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверка за законосъобразност на преценката на чл.28 от ЗАНН. В ЗАНН не се съдържа дефиниция на понятието "маловажен случай", поради което приложимите критерии се извеждат от легалното определение на "маловажен случай" в чл.93, т.9 от НК – случай, при който извършеното административно нарушение с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В разглеждания случай сочените признаци не са налице. Липсват данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от подобно естество, следователно не са налице предпоставки за прилагане на чл.28 ЗАНН.

Споделят се и изводите на СРС за неприложимост на привилегирания състав по чл.415в КТ.

Размерът на наложената имуществена санкция е съобразен с тежестта на извършеното нарушение и целите на индивидуалната и генерална превенция и ще послужи за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1 – 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника по касация, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл.1 АПК вр. чл.63, ал.1,

изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 71630 от 30.03.2020 г., постановено по н а х дело № 15436/ 2018г. от Софийски районен съд, НО, 102 състав.

ОСЪЖДА ЧУ „АМЕРИКАНСКИ К.“, ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението не може да се обжалва.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: